
ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ της Φανής Πανταζή - Book review

11

Μαρτίου



Συνοπτική περίληψη του βιβλίου:

Εκείνος ζει την απόλυτη ευτυχία με τη σύζυγο και το παιδί του, μέχρι την ημέρα που ανακαλύπτει ότι η αγαπημένη του τον απατά. Και τότε, από τη μια στιγμή στην άλλη, χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του και όλα γύρω του γίνονται συντρίμμια. Μετά από την τραυματική εμπειρία και το επώδυνο διαζύγιο, μισεί όλες τις γυναίκες του κόσμου και μοναδικός του σκοπός από δω και πέρα είναι να βρει ένα εξιλαστήριο θύμα.

Στην άλλη άκρη της πόλης, μια νέα γυναίκα ζει ανύποπτη τη δική της επίπλαστη ευτυχία, μέχρι που ανακαλύπτει το φρικτό, αποτρόπαιο μυστικό που της έκρυβε ο άντρας της. Ύστερα από τον αναπόφευκτο χωρισμό και τη βαθιά πληγή, ένα είναι σίγουρο: Η εμπιστοσύνη της στους άντρες έχει χαθεί οριστικά. Το μόνο που την ενδιαφέρει πλέον είναι η μικρή μοναχοκόρη της.

Τι θα συμβεί όταν αυτοί οι δύο άνθρωποι ανταμώσουν; Πόσο ανελέητος μπορεί να γίνει εκείνος και πόσο περισσότερο μπορεί να πληγωθεί εκείνη;

Μια σύγχρονη, πραγματική ιστορία που μοιάζει με μυθιστόρημα χωρίς να είναι, με φόντο τον μαγευτικό πύργο της βασίλισσας Αμαλίας. Δυο πρόσωπα που ανακαλύπτουν πως, μερικές φορές, τις μεγάλες αποφάσεις τις παίρνει για λογαριασμό μας η ίδια η ζωή.

Προσωπική άποψη:

Στα πλαίσια των επανεκδόσεων παλαιότερων τίτλων των συγγραφέων που πλέον ανήκουν στο δυναμικό τους, οι εκδόσεις Ψυχογιός επανέκδωσαν το πρώτο βιβλίο της Φανής Πανταζή, "Το κυνήγι της αλεπούς", δέκα χρόνια μετά την πρώτη του κυκλοφορία από τις εκδόσεις Ωκεανίδα. Βέβαια, όπως συνέβη και σε άλλες ανάλογες περιπτώσεις, υπάρχει ένα μεγάλο μειονέκτημα και αυτό δεν είναι άλλο από το ότι, καμιά φορά, οι ίδιοι οι συγγραφείς έχουν ανεβάσει τόσο πολύ τον πήχη που ένα βιβλίο τους μιας κάποιας παλαιότητας, όταν

επαναπλασάρεται ως κάτι φρέσκο, δεν είναι αρκετά ικανοποιητικό για τους αναγνώστες εκείνους που καλούνται να γνωρίσουν την αρχή του έργου, όταν ήδη έχουν συστηθεί με την παρούσα εξέλιξη του.

Ο Μάνος έχει την τέλεια ζωή, μέχρι που όλα γκρεμίζονται μέσα σε μια στιγμή και ολόκληρος ο κόσμος του θάβεται κάτω από τα συντρίμμια, μαζί και η καρδιά του. Από την άλλη μεριά, η Δανάη, ζει εδώ και χρόνια μια κατεστραμμένη ζωή μόνο που το αγνοεί, μέχρι την στιγμή τουλάχιστον που το πέπλο που καλύπτει την αλήθεια πέφτει, αφήνοντάς της βαθιά σημάδια στο μυαλό και στην καρδιά της. Δύο άνθρωποι που έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους στους άλλους ανθρώπους και που οι δρόμοι τους θα συναντηθούν για να τους φέρουν κοντά. Μπορούν, άραγε, δύο πληγωμένες ψυχές να γιατρέψουν ή μία την άλλη; Μπορούν να σώσουν τον άνθρωπο που έχουν απέναντί τους και παράλληλα, μπορούν να επιτρέψουν σε εκείνον να τους σώσει;

Το βιβλίο, όπως άλλωστε δηλώνει και η ίδια η συγγραφέας στο εξώφυλλό του, βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, γεγονός που δεν θα έλεγα πως με εκπλήσσει ιδιαίτερα και που δεν το αμφισβητώ, εφόσον πρόκειται για κάτι που θα μπορούσε να συμβεί στον καθέναν από εμάς. Αυτό μας επιτρέπει ουσιαστικά να ταυτιστούμε ιδιαίτερα εύκολα με τους ήρωες, και παρά που πολλές φορές θυμώνουμε μαζί τους για τις πράξεις, τις σκέψεις και τις συμπεριφορές τους, στο τέλος ξέρουμε βαθιά μέσα μας πως τους καταλαβαίνουμε, γιατί πολύ απλά θα μπορούσαμε να ήμασταν εμείς στη θέση τους και η ιστορία τους, θα μπορούσε να ήταν η δική μας. Μια ιστορία που μιλάει για πληγές που άλλοτε κλείνουν, άλλοτε όχι. Για πληγές που μας καταστρέφουν μέσα μας, ή που τις επουλώνουμε και συνεχίζουμε, προχωρώντας μπροστά και κυρίως, συγχωρώντας.

Την πένα της κυρίας Πανταζή δεν θα έλεγα πως την γνωρίζω σε βάθος, αλλά όσον αφορά το συγκεκριμένο βιβλίο -και σκεπτόμενη πάντα πως ήταν το πρώτο της μυθιστόρημα-, οφείλω να ομολογήσω πως είναι άρτια, γεμάτη συναίσθημα κι εκφραστικότητα, και πως το κείμενο, συνολικά, είναι δομημένο και ακολουθεί μια εξελικτική πορεία στρωτή, κατανοητή, με κάποιες εκπλήξεις και ανατροπές που ξαφνιάζουν μέσα στο ευρύτερο κλίμα ομαλότητας που χαρακτηρίζει το σύνολο της αφηγηματικής ροής. Όσο για το ψυχογραφικό κομμάτι, νομίζω πως είναι το καλύτερο κομμάτι της εν λόγω ιστορίας αφού η συγγραφέας έχει χειριστεί τις ψυχολογικές και συναισθηματικές διακυμάνσεις των ηρώων της με ρεαλιστικότητα, ίσως και σκληρότητα κάποιες στιγμές, που όμως είναι απαραίτητη για να φτάσουμε στην κάθαρση.

Σίγουρα, "Το κυνήγι της αλεπούς", δεν είναι το καλύτερο βιβλίο της κυρίας Πανταζή, είναι όμως ένα βιβλίο που παρά τα δέκα χρόνια που φέρει στην πλάτη του, παραμένει σύγχρονο και επίκαιρο, ειδικά σήμερα που οι σχέσεις βασανίζονται -και βασανίζουν- ίσως και περισσότερο από ποτέ άλλοτε, επειδή - ίσως- δεν έχουμε το κουράγιο να παλέψουμε, ή την τόλμη να ρισκάρουμε και να ποντάρουμε ό,τι έχουμε σε μια ευτυχία που δεν μας διασφαλίζει κανείς πως θα έρθει. Όπως και να 'χει, πρόκειται για ένα μυθιστόρημα ευχάριστο, συγκινητικό, που διαβάζεται εύκολα, γρήγορα και ευχάριστα και το σημαντικότερο, πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που αν όχι τον εαυτό σας, στοιχεία αυτού θα

βρείτε σίγουρα ανάμεσα στις γραμμές του.
Βαθμολογία 8,5/10

Ταυτότητα βιβλίου:

Συγγραφέας: Πανταζή Φανή

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Κατηγορία: Ελληνική Λογοτεχνία

Έτος Έκδοσης: 2014

Αρ. σελίδων: 328

ISBN: 978-618-01-0784-5